

عنوان مقاله:

جداسازی شبکه آب شرب از فضای سبز شهرها، راهکاری اجرایی در راستای مدیریت بهره برداری از منابع آب (مطالعه موردی شهر ابرکوه)

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای توسعه منابع آب (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدعلیرضا رسولی - کارشناس ارشد باغبانی و کارشناس فضای سبز شهرداری ابرکوه

شکراه اسماعیلی - دانشجوی دکتری آبیاری و زهکشی دانشگاه تهران و مشاور

اعظم مهدی زاده - کارشناس ارشد باغبانی و مدرس دانشگاه پیام نور واحد ابرکوه

حسین حاتمی - دانشجوی کارشناس ارشد معماری و کارشناس شهرداری ابرکوه

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی آبیاری یکی از فاکتورهایی است که عملکرد هیدرولیکی و اقتصادی سیستم آبیاری را تحت تاثیر قرار می دهد. برنامه ریزی آبیاری هم از دیدگاه صرفه جویی در مصرف آب و هم از دیدگاه راندمان مصرف حائز اهمیت است. می توان گفت که پس از خاک و شرایط آب و هوایی، برنامه ریزی و مدیریت آبیاری که میزان و زمان برای آب کاربردی در آبیاری هر قطعه فضای سبز را مشخص می کند بیشترین تاثیر بر کارآمدی شبکه توزیع و آبیاری فضاهای سبز شهری را دارد. برای شهرهای واقع در مناطق خشک و نیمه خشک که بعضا در پاره ای از اوقات شبانه روز با کم آبی و قطع آب مواجه هستند مشاهده آبیاری بی رویه فضاهای سبز امر خوشایندی جلوه نمی کند. به نظر میرسد با توسعه فضاهای سبز شهری از یک سو و ورود و توسعه روشهای جدید در آبیاری از سوی دیگر بتوان از این معضلات جلوگیری نمود. شهر ابرکوه با مساحت 15 کیلومترمربع، از الگوی پراکنش شهری از نوع خطی منشا گرفته است و مدیریت پهنه های فضای سبز آن مانند دیگر مسایل و شاخص های شهری پرهزینه تر است. بخشی از منابع آبی پوششی فضای سبز شهری را شبکه آب شرب شهرها در گذشته و اکنون به خود اختصاص داده است که هم اکنون هیچ توجیهی برای استفاده از آن با عنایت به کمبود منابع آبی و غیره ندارد، طرح جداسازی شبکه آب شرب از فضای سبز شهر ابرکوه با تصویب در مراجع استانی به عنوان بهترین راهکار مدیریت بهره وری هر دو منابع آب شرب و فضای سبزی باشد که تاکنون 40% از عملیات آن اجرایی شده است.

کلمات کلیدی:

فضای سبز، جداسازی شبکه، مدیریت بهره وری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/114765>

